

Replik: Bo Söderström svarar på Hans Karlssons debattinlägg

Debatten om insamling är viktig, så långt är vi nog alla överens. Delvis talar Hans Karlsson och jag förbi varandra, och jag tror egentligen inte att våra åsikter skiljer sig särskilt mycket från varandra. Insamling är en grundförutsättning för ökad kunskap om våra insekter, men den får inte ske till priset att fortlevnaden av arter eller populationer äventyras. Och än viktigare är att det finns ett fortsatt brett stöd hos allmänheten för insamling.

Det är mycket glädjande att Hans – i egenskap av ordförande i Sveriges Entomologiska Förening – åter kommer att ta upp frågan om insamling av hotade dagfjärilar vid årsmötet 2010. Hans delar min personliga uppfattning att frivilliga insamlingsstopp i allmänhet är en bättre väg att gå än fridlysning. En bedömning bör göras från fall till fall av i vilken mån insamling av hotade fjärilar kan bidra till ökad kunskap som kan bevara dem i ett långsiktigt perspektiv. Det var precis det som SEF gjorde när de utlyste ett insamlingsstopp för två av våra mest hotade dagfjärilsarter: kronärtsblåvinge och veronikanätfjäril.

Det är också värdefullt att Hans understryker att svenska entomologer tar avstånd från kommersiell handel med insekter. Tyvärr förekommer än idag kommersiell insamling av insekter i Sverige, och framför allt i trakterna kring Abisko. På hemsidan www.theinsectcollector.com kan man exempelvis köpa svenska högnordiska pärlmorfjärilar och högnordiska blåvingar för mellan 400 och 800 kr stycket. Honor betingar ett högre pris än hanar, och naturligtvis är nykläckta exemplar dyrare än mer slitna. Fler än jag har vid besök i Abisko upprörts över den systematiska form av insamling av hotade dagfjärilar som bedrivs av samlare från Sverige, Danmark, Holland, Belgien, England, Frankrike och Schweiz. Vid några tillfällen har insamling också bedrivits inne i själva nationalparken.

Skådare behöver givetvis rannsaka sig själva i samma utsträckning som samlare. Individer som visar ett hänsynslöst beteende förekommer tyvärr inom båda grupper. Entomologens budord bör få sin mot-

svarighet i insektsskådarens budord, eller ännu hellre att gemensamma riktlinjer tas fram. Givetvis bör ett respektfullt bemötande samlare och skådare emellan finnas bland dessa riktlinjer. Tillsammans blir vi starka och kan därmed bättre möta de verkliga hoten mot fjärilar och andra insekter. ■

Bo Söderström

bo.soderstrom@ekol.slu.se

Alla åsikter som framförs ovan samt i debattartikeln i förra numret av Fauna och Flora yttrar jag som privatperson, och de uttrycker därmed inte officiella ståndpunkter hos mina arbetsgivare (ArtDatabanken och institutionen för ekologi vid Sveriges lantbruksuniversitet). Jag vill också nämna att jag aldrig har lett någon kommersiell guidning för utländska fjärlisskådare. Däremot har jag varit betalad exkursionsledare för Studieförbundet i Västerås samt obetalad dito för Entomologiska Föreningen i Uppland.

Vill du annonsera i Fauna och Flora

För information om annonsering (priser, annonspolicy m.m.) besök vår hemsida www.faunaochflora.se

E-post: faunaochflora@artdata.slu.se